

mende ogsaa med den mindre bemidlede Del af Befolkningen for Øje foretaget omfattende Foranstaltninger, som falder ind under det Beløb, som for nærværende Tidspunkt er anvendt af de 15 Kr. Jeg tror derfor ikke, at man uden videre kan skønne fra den Tid, der er gaaet, og fra, hvad der er forbrugt i den, til det Forbrug, der vil blive i den Tid, der er tilbage.

Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) sagde, at han brød sig slet ikke om den teoretiske Begrundelse. Han savnede den ikke og byggede meget mere paa sit Indtryk ude fra Befolkningen end paa saadanne teoretiske Undersøgelser. Ja, det tror jeg ogsaa for saa vidt er rigtigt. Jeg mener ogsaa, at Repræsentationen, begge Ting, i Tider som disse bør have sin Opmærksomhed henvendt paa, hvorledes Landet paa dette Omraade og i denne Tid ligger. Det har jeg ogsaa haft, og netop paa denne Basis er det, jeg har faaet det Indtryk, at man i vide Kredse af Befolkningen finder, at der er handlet paa saadan Maade i de sidste Par Aar her i Landet, at Danmark og den danske Befolkning har bragt Ofre, der virkelig i nogen Maade har forslaaet til at lindre Dyrtidens Følger, i alt Fald i større Omfang, end Tilfældet er i visse andre Stater.

Til den ærede Minister har jeg endnu nogle Bemærkninger at gøre. Den ærede Minister sagde, at han har forhøjet fra 9 til 12 Kr. først og fremmest af Hensyn til, at Bestemmelsen om Brændselsanskaffelsen i Henhold til § 1 skulde udgaa af § 4, som denne nu foreligger. Jeg ved ikke, hvorfor den højtærede Minister har faaet denne Tendens at undtage det, der ydes af Brændsel, fra at blive indeholdt i de Beløb, som i det hele taget stilles til Raadighed, thi denne Foranstaltning, Brændselsanskaffelsen, har for den langt overvejende Del af Kommunernes Vedkommende allerede fundet Sted, og man har foretaget disse Dispositioner i Henhold til de Beløb, der har været til Raadighed. Nu siger den højtærede Minister, at det jo slet ingenting betyder, om man faar refunderet $\frac{2}{3}$ eller $\frac{1}{3}$ til saadanne Foranstaltninger, som ogsaa er sket til Gunst for dem, som maa siges ikke at lide under Dyrtidens Tryk, og derfor kunde man ogsaa godt gaa med dertil. Jeg vil dertil sige, at det er klart, at der vil blive mindre for Kommunerne at anvende til dem, der lider under Dyrtidens Tryk, naar man gør det efter § 2, end naar man gør det efter § 1, thi Kommunerne skal i hvert Tilfælde bære sin Trediedel af Ofrene, og vi indenfor

Venstre har hidtil set og ser vedblivende saaledes paa det, at det først og fremmest gælder om, at Trykket ikke bliver for stærkt for dem, der har den ringe Modstandskraft. Det er dem, det først og fremmest gælder om at støtte. Det har vi givet Udtryk og ønsket at pointere overfor Kommunalbestyrelserne i Forskellen imellem de to Trediedele og den ene Trediedel. Og jeg vil erindre den ærede Minister om, at der efter de hidtil gældende Bestemmelser intet som helst er i Vejen for, at Kommunerne kan regulere i Henhold til § 2, og at hvis Kommunerne sætter den Grænse, under hvilken Ydelser gives i Henhold til § 1, paa det Sted, som dertil maatte være egnet, saa vil dette, at den regulerer i Henhold til § 2, finansielt intet betyde, saaledes at Regelen, saaledes som den i Lovforslaget foreligger, i Virkeligheden intet betyder for Kommunen. Jeg tror saaledes at turde hævde, at den bestaaende i Virkeligheden stiller dem ganske frit.

Nu sagde det ærede Medlem (Lewinsky), som talte paa Socialdemokraternes Vegne, at der intet som helst er ham bekendt om, at der er nogle rundt om i Landet af det forholdsvis ringe Antal Personer, som ikke trykkes særlig af Dyrtiden, som skulde have ønsket at blive fritaget for prisregulerende Foranstaltninger ogsaa til Gunst for dem. Jeg tror, at i saa Henseende er det ærede Medlem ikke helt rigtigt underrettet. Jeg tror, at der er adskillige rundt om i Landet, som, hvis man vilde begynde at sende dem Elektricitet igennem deres Maalere fra Kommunen til en billig Pris med kommunalt eller Statstilskud, vilde sige: Hvorfor skal dette Tilskud ydes mig? Jeg er jo i Stand til at betale de Priser, som maatte være fornødne, for at de kommunale Værker kan gaa uden at foranledige Udgifter, som falder paa andre Beboere i Kommunen eller paa Staten, og naar jeg er i Stand dertil og intet Ønske har om at faa en saadan Nedsættelse, hvorfor skal den saa paatvinges mig? Og dette er der jo saa meget mindre Grund til overfor Leverancer som disse, der — som jeg paaviste det i min Tale for et Øjeblik siden — kan ydes alle, hvis Indtægter ligger under en vis Grænse, uden at vedkommende selv behøver at ulejliges sig i fjerneste Maade i saa Henseende, og uden at det altsaa selv for den aller sarteste Sindstilstand kan faa Karakteren af, hvad den højtærede Minister betegnede med Ordet Almisse.

Saa siger den højtærede Minister, at Lovforslaget særlig har Betydning for Land-